

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana iz zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Brez naslova.

Pred približno dvema mesecema je baje skušala Nemčija vriniti še nekaj svojih bojnih ladij v dele Sredozemskega morja s takozvanim »pomorskim obiskom«. Trojni sporazum je na to nakano odgovoril z diplomatičnim protestom in križanjem francoskega in angleškega brodovja.

Kmalu na to je postalo aktualno — seveda le na videz — vprašanje Egejskih otokov. Ustvarili so se predlogi in — proti predlogi.

Trozveza si je zbrala finto, ki jo je pa ubranila protifinta trojnega sporazuma v obliki note angleškega državnega tajnika. Udarci, namenjeni trojnemu sporazumu, je odletel nazaj na trozvezo in tvori danes novo krizo. Kako se ji bo izognila trozveza, bo pokazala najbližnja bodočnost.

Kdor je še nadalje slišal kaj o mirzičnem delu, ki je danes splošno pričelo po kabinetih vseh velesil in ostalih manjših držav, ima še nadaljnjim pojmom o resnosti položaja, ki vlada danes kljub vsemu navideznemu miru nad vso Evropo. Pravijo, da špijonov mirgoli po vseh mejah in postojankah več kot kedaj popreje.

Med velesilami se vrše neprestano posvetovanja. Vse medsebojno zvezane države se pripravljajo za morebitne spopade in ovadski uradi tu kot tam delajo noč in dan.

Kar je za nami, je bilo gotovo vse preje kot prijetno. A bilo je vse-kakor tako, da smo lahko več ali manj točno sledili dogodkom in bili vedno pripravljeni na vse, tudi najhujše. Vse je bilo vidno pred nami, dasi mnogokaj šele v hipu, ko je bilo dovršeno. Danes je položaj dosti hujši: Krog nas vlada navidezen mir, ki pripravlja pogubo, morda že za najbližjo bodočnost. Seveda, imeli smo tudi v preteklem poldrugi letu težke zapletitve, ki so se potem vsaj začasno izravnavale, a le, da nastopijo v naslednjem v še hujši obliki. In to, kar je bilo preje navidežno izravnavano, je baš danes ono, kar napaja vse ozračje z vzduhom, v kojem preži poguba.

Kar je danes nejasno, bo morda že v kratkem dobilo določene oblike. Čim bo nastopilo popolnoma na dan, gotovo ne bo več odpravljeno tako, kot doslej. Stojita si nasproti dve strašni sili in ena bo morala podleči popolnoma. Za obe v bodoče ne bo obstanka, kajti interesi si nasprotujejo popolnoma in dočim smo slišali doslej govoriti o perstiju držav, bomo poslej slišali govoriti o resnih življenjskih pogojih držav in narodov, v kojih ohranitev bo treba žrtvovati stotisoče ljudi in sto milijone denarja. Vse posledice pa bo najhujše občutil oni, ki jih je privlekel na dan.

Izključeno je, da bi se pri tem ne vpreglo tudi monarhije. Saj smo baš i sedaj mi v novi krizi, ki ga povzroča vprašanje Albanije.

Pred prilično dvema mesecema je baje skušala Nemčija vriniti še nekaj svojih bojnih ladij v dele Sredozemskega morja s takozvanim »pomorskim obiskom«. Trojni sporazum je na to nakano odgovoril z diplomatičnim protestom in križanjem francoskega ter angleškega brodovja...

Zanimivo je pri tem, kako delajo posamezne države na svojo roko za svojo korist. Najbolj zvito ulogo igra Italija. Ni dvoma, da bi bila Italija pod ugodnimi pogoji pripravljena priznati pokroviteljstvo Turčije nad Albanijo, ako dobi zato primeren vpliv na južni strani. Dogovor z Grčijo, bi ji omogočil pri tem najlepše uspehe. Avstrija z Wiedom bi ostala osamljena. Še previdnejša pa je Nemčija, ki si je zagotovila oblast nad obnemoglo Turčijo — in koketira ob enem z Grčijo. Proti tej nemški oblasti ob Bosporu se bodo druge velesile uprle.

Turčija se zaveda, da je čas za njo ugoden. Zato govori z bahatimi besedami in se pripravlja na boj.

V senci evropskega miru se pripravlja na vseh straneh skrito oboroževanje.

Celje.

Mnogo se je pisalo in razpravljalo v raznih časopisih, na shodih in drugod o proslu — sedaj že pokojnem tajniku okr. boln. blagajne Oechsli in o boln. blagajni sami, o raznih likanah tega gospoda, ter o gorostasnih poverbah v tem zavodu. Vse je željno pričakovalo, kaj bode spravil na dan od vlade poslani komisar Huber — ter kakšen bo rezultat njegove revizije, a niti najmanjša stvarica ne pride izza kulis; čemu tudi neki, Oechsli je mrtve, poverjenega denarja nima, kdo naj povrne; nemškonskacionalna klika pa se tudi ne sme pred javnostjo preveč ožigotati, kajti morda bi se končno vendarle kakemu zaslepljenemu odprle oči, da ne bi slepo sledil še nadalje tej brezvestni — sodrži, katera se je s svojim brezobzirnim terorizmom in dobro organizirano armado plačanih in neplačanih agitatorjev vzdržuje tako zmagoslavno na površju našega Slov. Štajerja.

In kako tudi ne! Ambroschütz — je vodja mestnega urada, ter ima tu vsa mogoča denarna sredstva, na razpolago za agitacijo, za podkupovanje za pritisk na posamezne volilce; česar pa sam ne premore to mu pomaga zvesta njegova armada v prvi vrsti policija. Pa nazaj k predmetu! Vendar smo morali to že v začetku omeniti, ker bomo v naslednjih člankih večkrat imeli priliko se baviti s temi kreaturami.

Ko je vlada iz raznih časopisov bila opozorjena na velikanske povere pri okr. boln. blagajni je ista

odvzela mestnemu magistratu celjskemu nadzorstveno oblast — razveljavila vse storjene sklepe zadnjih let, ker so bili izvoljeni od nepostavno izvoljenega odbora, ter razveljavila tudi od tega odbora predurjena pravila — in je postavila kot vodjo g. Huberja od delavske, zavarovalnice zoper nezdgo v Gradcu, kateremu je obenem poverila tudi izvršitev novih volitev.

Da se je vlada odločila za ta korak, ji je dal gotovo zato dovolj povoda omenjeni slučaj, kajti iz Ljubezni do nas Slovencev tega ne bi bila storila.

Od naše strani se je pač nekaj storilo, ali mnogo se stori ni dalo, ker nismo imeli nikakega vpogleda v poslovanje tega zavoda, v katerem posluje danes vreden Oechslov naslednik Richa, kateri se pač v ničemer ne razlikuje od svojega prednika, ter smo torej povsem opravičeno zahtevali odstranitev tega gospoda, vsaj od izvršenih volitev. To pa zahtevamo še tembolj in še bolj odločno danes, ko vidimo, kako pristarsko postopa ta možakar, kakor kaže sledeči slučaj.

G. komisar Huber je torej pripravljen aparat za volitve, so se pretečeni teden začele razpošiljati glasovnice.

Na našo prošnjo, da se nam da na razpolago volilni imenik — nam je g. Huber odgovoril, da bode v nekaj dneh izvršen. Ko smo dobili nekateri že glasovnice, podala sta se zopet dva naša moža, da si preprišeta imenik. Zgotovljen pa je bil le imenik mesta Celje, a niti ta ni bil zaključen ali podpisan. Vkljub temu pa so razni agitatorji ala Findeisen, policist Gačner in drugi letali za pismonošcem, kateri je dostavljal glasovnice in iste pobirali. Iz tega se razvidi, da so ti ljudje že imeli v rokah imenik volilcev. Bili so tudi toliko nesramni in predrzni, da so z lažnjivimi prevzemami lazili tudi o-

Tržaška politika.

I. Srečal je Slovenec Taljana in sta rekla si tako: Naj bo pravda dokončana, naj med nama sprava bo.

Določiva svoje meje vsak pravice naj prizna, ker se vedno tretji smeje, kjer pripravata se dva.

»Ma alora« Taljan pravi, »bene, bene, že velja, ako boste mirni ščavi, se stvar lahko poravnava.«

II. Komaj stvar je poravnana, misli si Taljan: Ne boš! E Trieste italiana — in začne se boj na nož.

A od zadaj izza meje Südmarek se lepo smehlja, ker se vedno tretji smeje, kjer pripravata se dva.

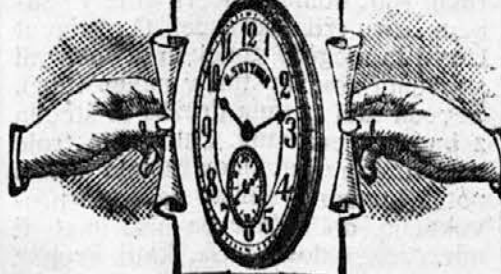
III. Predno boj sta dokončala ju je v zanjke Švab ujel, nemška pest jim bo pobrala, kar je kdo poprej imel.

Prej Taljan imel je geslo, da Slovincu ne da nič, zdaj mu vzel je drugi veslo: nad njim žvižga Švabski bič.

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Samo! K 4'10. Samo! K 4'10.

Št. 410 Nikel ank. rem. Rosk. jako dobro idoča samo K 4'10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastonj in poštine prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::

Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

Korakal je brez naglice, ob desni vrsti hiš proti Seni.

Zdajci pa se je ustavil, stopil v temen kot in obstal nepremično za vogalom.

Zapazil je bil nerazločno skupino v razdalji kakih dvajsetih korakov; izločila se je iz teme in stopala proti njemu. Bilo je četrto ljudje.

»Rokovnjači!« si je dejal maršal Danvilski v prvem trenutku in stisnil krepkeje ročnik svojega bodala.

Toda ne. O rokovnjačih ni moglo biti govora. Neznanci so šli s tištim sigurnim korakom, ki pomeni dobro znanje in popolno sporazumljenost s policijo in z lastno vestjo. No, policija in vest je mnogim ljudem en pojem...

Menili so se svobodno; maršal je slišal njih pridružen smeh.

Šli so tik mimo njega, ne da bi ga videli.

»Gospodje, gospodje,« je velel ta hip eden izmed njih, »ne smejte se. Ta oseba ima ime.«

»Glas vojvode Anžovinskega!« je zamrmral Henrik de Monmoransi zamolklo.

»Pa kakošno je to ime, svetlost?« je prašal eden izmed družbe.

»V ulici Sen-Deni jo imenujejo gospo Ivano ali pa črno damo.«

»Ime ne znači nič dobrega!«

»Kar mrzab oblije človeka!«

»To priznam, gospodje. A kaj de materino ime, ako je hči lepota. No, kaj si morete misliti ljubkejšega in čarovitejšega od male Lujze? Ah, gospodje, videli boste to čudo, in jaz hočem...«

Ostalo se je izgubilo v pridruženem mrmranju.

Toda maršal ni poslušal več.

Silen trepet je bil prešinil ob imenu Ivana. Ob imenu Lujza toliko da ni zarjul, in skoraj brez nadaljne previdnosti je planil za vojvodo Anžovinskim in njegovim spremstvom.

»Ivana! Lujza!...«

Ti dve besedi sta mu padli v uho kakor grom. Kdo je ta Ivana? In ta Lujza? Kdo? Ali sta oni dve? ... Oh, to mora izvedeti za vsako ceno! Maršal je bil moral prašati vojvodo Anžovinskega! Da, makar če bi moral izzvati kraljevega brata...

»Oni! Oh, če sta oni! In zakaj ne bi bili!...«

Henriku de Monmoransi je zastala sapa; moral si je oddihniti. Sestnajst let je bilo že minulo! In to ime, izgovorjeno sredi noči, to ime, ki morda niti ni pomenilo nje, to ime je razbrzdalo v njem strast, ki jo je smatral že za ugaslo.

»Ivana! Ivana!«

Torej je mogoče, da jo še vidi kdaj in mora govoriti z njo! Mogoče, dajo vidi živo njo, ki jo je imel že za

mrtvo — on, ki je že upal, da se je zadušila nekdanja ljubezen pod pepelom njegovega častihlepa!

Da, spet je ljubil. Ljubil, kakor bivše dni. In morda še bolj nego tiste čase...

Družba ga je bila pustila med tem za seboj.

Dohitel jo je s par skoki.

Glava mu je gorela, srce je razbijalo, kakor da hoče počiti.

In mahoma se je zablistela strašna misel sredi burje spominov in strasti, ki je napadala njegovega duha — kakor razjasni strela nebo, obtovorjeno z mrtvaškimi oblaki.

»Če je ona! Če je v Parizu!... S svojo hčerjo!... Ako izve to Franc! Ako ju privede slučaj ali pekel skupaj!... On izve moje izdajstvo!... Oh, samo do tega ne sme priti, da bi brat vstal zopet pred menoj, kakor nekoč tam doma, v kostanjevem gozdu!... Kaj naj storim, ako me pozove Fanc na odgovor zaradi moje laži?...«

Obrisal si je znoj, ki mu je curljal po sencih v debelih kapljah.

In tih, strašen smeh se je začul ter zgostil soparo groze, in sovraživa v njegovi glavi.

»Boljše je, ne čakati, da postane Henrik de Oiz kralj francoski; že prej moram postati poglavar rodbine monmoransijske. In ker je Franc odveč — naj pogine!...«

Ta hip je videl, da se je četa ustavila pred gostilno pri Vedeževalki.

Monmoransi — ali Danvil, ako mu hočemo dati ime, pod katerim so ga poznali — se je stisnil k zidu, pod pristrešek; obstal je omahovaje, sopeč hripavo, napenjajoči, da vidi, ušesa, da sliši...

»Ključ! Morever!« je velel glas vojvode Anžovinskega.

»Evo ga, svetlost!«

»Naprej, gospoda!...«

Četvorica je krenila proti vratom hiše, ki je stala nasproti Vedeževalki.

»Oho!« je zamrmral Henrik Danvilski. »Pri peklju, vedeti moram!«

Zganil se je in hotel planiti.

Toda premislil si je mahoma in se stisnil nazaj pod svoj pristrešek. Pred vratmi se je bil pokazal nenadoma človek in rekel brez roganja in brez srda:

»Pri Pilatu in Barabi, gospoda! Vi me silite, biti nepokornemu povsem svojega gospoda očeta! Krivda naj pade na vaše glave, ne na mojo!«

»Kdo je ta norec vseh norcev?« je prašal vojvoda Anžovinski in se odmaknil za tri korake.

»Eh, bogme, saj vidiš. Možiron: to je mož, s katerim smo se seznanili danes!«

»Baš on je, ali pa naj me Bog prekolne!« je vzkliknil Možiron. »Ej, bogme, vestni ste, gospod posestnik, ki stražite ponoči pred svojo hišo.«

»Kakor vidite, spoštovani giza-

lin,« je odgovoril Pardajan. »Vedno sem tu, podnevi in ponoči; podnevi iz strahu pred nesramneži, ki se smejejo.«

»In ponoči?« je prašal Kelus.

»Ponoči pa iz strahu pred vlomilci, ki ne spoštujejo nedotakljivosti tujega stanovanja.«

»Grom in strela!« je izbruhnil vojvoda Anžovinski. »Končajmo ta razgovor! Gospod bedak, spravite se od tod!«

»Ah, gospoda,« je rekel Pardajan s premišljenim glasom, obračaje se h Kelusu in Možironu, »priporočita vendar svojemu lakaju, naj bo miren — če ne, bo...«

»Lopov!« je zarjula četvorica plemičev. »Ne jutri zjutraj — ti umreš nocoj, tu na mestu!«

Pardajan je potegnil meč.

»Morever je navalil nanj brez besede. Toda odskočil je in zarjul ob bolečine in gneva.«

Vitez, s tisto veliko, široko in naglo gesto, od katere je Žibuleja žvižgala v njegovi roki. Klina je opisala plameneč polukrog, spustila se zadkoma kakor korobač in ošinila Morevertovo lice. Dolga krvava praska je zaznamovala ta dotik, Pardajan pa je nastopil k borbi in izpregovoril udobno:

čer. Sedeži I. do IV. vrste 3 K, V. do IX. vrste 2 K, ostali sedeži po 1 K 50 vin. Stojšča po 1 K, za dijake 30 vin. Vstopnice se dobivajo v trgovini Ferd. Sajovica in zvečer pri blagajni.

Delavsko bralno društvo v Idriji priredi dne 31. t. m. v salonu seštre Mici Stravosve predpustno veselico z jako lepim vspehom, kollega vprižori na novo oživljeni pevski zbor ter zbrane strune godbenega kluba »Lice«. Kakor lep je bil, ter v splošno zadovoljnost članstva »Silvestrov večer«, tako se je na dežati tudi tega lepega glashenega užitka na tej predpustni zabavi, na katero se vabijo vsi prijatelji društva in glasbe, ter se prisoja vsa napredna društva, da sprejmejo to na znanje. Ako se bode društvo, ki stoji na čelu narodne in stanovske zavesti, podpiralo od strani naprednega idrijskega meščanstva, tedaj bo zamogel pevski zbor kakor tudi tamburaški zbor ki se je po dolgem odmoru zopet v močnem številu zbral, občinstvu le-tos mnogo več lepih zabavnih večerov kot prejšnja leta. Ravno v mestu Idriji, ki je prvo mesto za stolnim mestom na Kranjskem, primanjkuje in se tudi pogreša umetna glasba. Društvo pa sedaj obstoji v lepem cvetju, kojemu pa je treba dati primerne hrane, da ne usahne.

Mati umorila dva otroka. Na dan je prišel strašen zločin, ki je bil izvršen že prej, ki so ga še sedaj izsledili. Enindvajsetletna Magdalena Drobež iz Lemovca na Staherskem, ki pa je živela sedaj v Jelenku pri Sent Gothardu na Kranjskem je umorila dvoje svojih otrok — novorojenčkov. Drobežina mati — novorojenčkov. Drobežina mati se je preselila pred kakimi šestimi leti na Kranjsko v Jelenko. Njena hči Magdalena, ki ji je bilo šele sedemnajst let, je živela zelo razuzdano življenje. Posledica tega je bila ta, da je Drobež povila nezakonska otroka, ki pa je šest dni po porodu umrl. Pokopali so ga. Ljudska govorica pa je bila, da omenjeni otrok ni umrl naravne smrti, ampak da ga je njega mati umorila. Magdalena Drobež je svoje razuzdano življenje nadaljevala. Slednjič pa je prišel zločin na dan. Meseca oktobra preteklega leta je šla neka šolska učenka kletki Drobežine hiše in je videla v kletki Magdaleno kopati jamo. Deklica je Drobežovo vprašala, čemu bo ta jama in Magdalena ji je odgovorila, da koplje jama zato, da se bo vanjo stekala voda. To se je deklici čudno zdelo in je povedala o tej stvari drugim ljudem, ki so takoj začeli sumničati, da je Drobeževa pokopala v ono jama svojega otroka, ki ga je povila. Pripravljali so si tudi, da je Magdalena zakopala še enega otroka daleč proč od vasi, v »Volčjem gozdu«. Dokazov za to pa jim je manjkalo, vsled česar niso naznaili zadeve orožništvu. — Magdalena sosedu Ivana Izlaka pa je Drobeževi večkrat povedala, kaj govorijo ljudje o nji. Magdalena je bila vsled tega grozno razburjena in je rekla Izlakovemu, da bo vsakega tožila, ki bo raznašal take lažnjive besede okrog. Nekoč pa je Magdalena Izlakovemu hudo razžalila, vsled česar se je hotela nad njo maščevati. Dne 5. t. m., ko ni bilo Magdalene in njene matere doma, je šla Izlakov z nekimi ženskami v Drobežino klet, kjer je začela kopati na mestu, ki ga je označila ona šolska učenka. Kmalu je začela na opeko in pod njo je bilo mrtvo truplo novorojenega deteta ženskega spola. Izlakov je vzela truplo domov in je naznaila celo stvar orožništvu. Drugi dan nato je prišel k Drobeževim orožnik, ki je Magdalena trdila, da je izvršila zločin, slednjič pa, ko ji je orožnik pokazal truplo, je priznala. Preteklo jesen je predčasno porodila otroka in ga zakopala v klet. Pri tem pa je prišel na dan še en Magdalena zločin. Ker so ljudje govorili, da je Magdalena pred tremi leti tudi enega otroka pokopala in ker jo je orožnik v tej stvari prav trdilo, je Magdalena priznala tudi ta zločin in je pokazala prostor, kjer je meseca maja 1911 pokopala otroka. Pokopala ga je v isti hiši, samo v drugi kletki kakor prvega. Truplo zadnjega otroka je bilo še dobro ohranjeno in raztelesenje je dognalo, da je umrl otrok nasilne smrti. Za prvega se ne more vedeti, ker so našli seveda samo njegove koščice. Orožništvo je nečloveško mater aretiralo in jo odpeljalo v zapore okrajnega sodišča na Brdu. Magdalena Drobež pride seveda pred poroto.

Zmrznil je predsinočjem na Ostržnem brdu pri Sent Petru na Krasu Janez Krebelj, 52letni posestnik. Obležal je v snegu, ne ga bi se ga napil, kaka dva lučaja od domače hiše.

Velikanski mrzli, kakršnih že dvajset let ne pomnijo, bi bili že skoraj zahtevali še drugih žrtev, ki so jih pa srečno oteli.

Po levi roki se je opekel. Te dni je šel 60letni mlinar Bergant Jožef iz

Bokavcev pri Dobrovi na peč ležat. Peč pa je bila hudo zakurjena, Bergant je na nji zaspal in se je po levi roki hudo opekel. Iskati je moral pomoči v deželni bolnici v Ljubljani.

Desno roko si je zlomil. Birk Anton, 55letni dnuar iz Podrečja pri Moravčah je padel te dni na cesti tako nesrečno, da si je zlomil desno roko.

Raz most je padel in si zlomil hrbtnico. 48letni tesarski delavec Anton Rus je padel na železniški progi Trbovlje - Hrastnik raz most in si zlomil hrbtnico. Prepeljati so ga morali v deželno bolnico v Ljubljano.

Povodnji na severnem obrežju Nemčije. Kakor se iz Kiela poroča, je vsled silnega severozahodnega vetra silno narasla voda v zahodnem delu Baltičkega morja. V Svinmündu so bile 9. t. m. od treh popludne vse ulice pod vodo.

Tri otroke umorila? Orožništvo je dne 9. t. m. aretiralo 18letno slaboumno Marijo Krč iz Kokre pri Kranju in jo izročilo deželnemu sodišču v Ljubljani. Omenjena Krč je na sumu, da je umorila tri otroke. Trupla novorojenčkov je najbrže že zakopala. Zločine, katerim so prišli šele sedaj na sled, je baje izvršila v zadnjih treh letih.

Krvava tragedija v stavbenikovi hiši. V rodbini stavbenika Bratza se je dne 9. januarja t. l. izvršila grozna rodbinska tragedija. Prebivalci ki so stanovali v isti hiši, kakor Bratz, so slišali omenjenega dne zgodaj zjutraj velik ropot in šum, ki je prihajal iz Bratzovega stanovanja. Hišnica je našla vrata Bratzovega stanovanja zaklenjena, kljuka od vrat je bila sneta. Slednjič so vlomili s silo v stanovanje. Tu se je odprl pričujoči grozen prizor. Otroci so ležali slečeni na postelji. Najmlajšemu sinu je bila glava popolnoma odrezana od života. Bratz sam je sedel na divanu in je še držal v roki browning, s katerim je ustrelil svojo ženo in samega sebe. Služkinjo je Bratz prejšnji dan poslal v Dansko. Tudi svojo sestro, ki je prišla na dan tragedije k svojem bratu, je Bratz ustrelil. Po pismih, ki jih je nesrečni stavbenik zapustil, se je dognalo, da so vzrok te tragedije dolgov. V pisemu Bratz sporoča, da ni hotel pustiti svojih ljubih samih in brez varstva. Bratz je bil petdeset let star in je pred tremi leti prevzel v Soldavi neko stavbeno podjetje, pri katerem je bil prej arhitekt. Temu podjetju je bil napovedan konkurz. Bratz bi moral radi raznih trgovskih manipulacij predložiti trgovske knjige, kar pa Bratz ni hotel. Aretirali so ga in prisilili k temu. To je bil torej glavni vzrok te grozne rodbinske tragedije. Osem trupel so takoj pokopali.

Truplo v košu. Kakor je že včerajšnji »Dan« poročal v svoji brzjavki, so prijeli v Budimpešti dva morilca prostitutke Turcsanyijeve, ki sta dala njeno truplo v koš in ga odpotala. O tem imamo še naslednje podrobnosti. Prijeti polbrat Turcsanyijeve, Anton Zvara, je izpovedal na policiji, da je bila njegova polsestra pred dvema ali pred tremi leti zadnjikrat na Dunaju. Umrjena Turcsanyijeva je imela po izpovedi njene prijateljice 200.000 kron premoženja; poleg tega je bila lastnica prav krasnih dragocenosti, med temi briljantnega diadema, ki je bil vreden 20.000 kron. Njen prijatelj, tovarnar za pohištvo Maks Schmidt je bil nekaj časa v njenem stanovanju. Ko so ga zaslišali, je izpovedal, da ni videl Turcsanyijeve že cel mesec. Vendar jo je spoznal po fotografiji, ki so mu jo pokazali. Policija je doslej dognala sledeče: Turcsanyijeva je imela svoje dragocenosti shranjene v neki čumnat. V blagajni »vertheimerici« je imela shranjen le oni kinč, ki ga je navadno nosila. Vse dragocenosti so izginile, ravno tako tudi hranilnične knjizice in denar. Izpoved njene gospodinjice, ki je že v preiskovalnem zaporu in ki je poleg polbrata umorjene prostitutke na sumu umora, je neverjetna. Pravi, da so videli ljudje pretekli petek zvečer v avtomobilu Turcsanyijevo z nekim gospodom, ko sta se odpeljala proč. To je skoro gotovo iz trte izvit izgovor. Ona je prav gotovo ostala doma in je sprejela svojega obiskovalca, polbrata umorjene, knjigoveškega pomočnika Antona Zvara. Ta je bil od petka v njenem stanovanju in se ni od onega časa nikamor gnil. On je najbrže s pomočjo Turcsanyijeve gospodinjice izvršil umor, ki vzbuja sedaj v Budimpešti velikansko senzacijo.

Ljubljanski občinski svet.

Sinočno sejo občinskega sveta ljubljanskega je otvoril župan g. dr. Tavčar ob 6. uri in naznanil, da je dež. odbor zopet razveljavil nekaj sklepov občinskega sveta. Obč. svet se ni radi tega naznanila nič izne-

nadil, ker je že splošno znano, da ima kranjska dežela svoj dež. odbor v glavnem skoraj samo zato, da razveljavlja sklepe ljubljanskega občinskega sveta, kakor je znan tudi stari pregovor: svaka sila do vremena. Potem so prišla na vrsto

poročila finančnega odseka.

od katerih sta najvažnejša prva dva: o županov. poročilu o posojilih mestne občine ljubljanske in njeni uporabi in o županovem poročilu o dolgovih mest. občine v razne občinske zaklade. Ti dve poročili je poslal župan občinskemu svetu radi one brezprimerno drzne »Slovenčeve« gonje proti prejšnjemu občinskemu svetu, kakor tudi proti večini sedanjega občinskega sveta.

Splošno se je pričakovalo, da bodo klerikalni občinski svetniki živahno sodelovali v debati o teh poročilih. Saj so o mestnem gospodarstvu toliko in tako pisali v »Slovenču«, kakor bi se na magistratu zapravljal denar kar na debelo in brez vsakega ozira na finančno moč mesta, pisali so o zapravljenih milijonih, iznašali so trditve, kakor se redkokdaj sliši na naslov kake javne korporacije. Ampak oni, ki so pričakovali, da bodo klerikalci v občinskem svetu ponovili svoje obdolžitve, so se zmotili. Niti debate se niso vdeležili klerikalni občinski svetniki, temveč je v njihovem imenu Kregar prečital nekako megleno izjavo, potem so pa

klerikalni občinski svetniki zapustili dvorano.

spremljani z ironičnimi klici od strani napredne večine.

Ta »exodus« klerikalnih občinskih svetnikov je napravil naravnost bežen vtis, on je pokazal jasno, da klerikalci ne do nobenega resnega dela, da hočejo samo vpiti, razsajati in — s pomočjo deželne odbora — nagajati. Taka opozicija je v svoji neresnosti naravnost smešna in upati je, da bo njeno število po prihodnjih občinskih volitvah znatno manjše.

Ko so klerikalni občinski svetniki odšli iz dvorane, je podal poročevalec finančnega odseka podžupan g. dr. Triller svoje poročilo, iz katerega povzamemo:

Poročevalec najprej omeni »Slovenčeve« gonjo in trditve, da vlada radi njegovih (»Slovenčevih«) razkritij v javnosti velikansko razburjenje. No, to razburjenje je omejeno samo na eno redakcijsko sobo. Kako je prišlo do tega, da so se razna mestna posojila porabila za druge, ne določene svrhe? Naglasiti je treba pred vsem, da se niti en vinar ni izdal brez pravovelnega sklepa občinskega sveta. Stvar je bila pa pač taka, da je imela občina veliko izdatkov, ki se jim ni mogla odtegniti in ker ni kazalo radi denarne krize, ki je nastala l. 1908, sklepati nova posojila proti visokim obrestim, se je pač moral vzeti denar tam, kjer je stal pod najugodnejšimi pogoji na razpolago, t. j. pri prejšnjih posojilih, ki so bila že efektivna pod ugodnimi pogoji, niso pa bila še porabljena. Dela, za katera se je denar porabil, so se morala izvršiti in ker se je za vsa ta dela (jubilejski most, jubilejska ubožnica, ljudska kopel, mestni licej, osuševanje barja, kanali, zbiralniki, obrtna šola, prizidave v vojašnicah) moralo izdati za okroglo en milijon in 67 tisoč kron več, kot je bilo proračunano, je naravno, da se posojila niso mogla porabiti za ono, za kar so bila sklenjena. Seveda, lahko bi se sklenilo novo posojilo, ampak v tem je prišla najprej denarna kriza (l. 1908) in potem županjska kriza in na novo posojilo ni bilo niti misliti, ker je obrestna mera previsoka.

Gospodarjenje preko proračuna ni nikako specialiteta prejšnjega občinskega sveta, tako se dela tudi sedaj s krepkim sodelovanjem od S. L. S. Tako se je n. pr. l. 1912 precej soglasno sklenilo izdatkov za 101.895 kron preko proračuna.

Poročevalec še odločno protestira proti napadom na mestnega knjigovodjo, češ, da ni vršil svoje dolžnosti. Mestni knjigovodja mora izplačati nakazila, ki so v soglasju s sklepi občinskega sveta!

Končno poročevalec predlaga: 1.) da se naprosi dež. odbor, da predloži deželnemu zboru odobrenje porabe že sklenjenih in porabljenih mestnih posojil in 2.) da se dolgovi mestne občine pri raznih občinskih fondih refundirajo v letnih obrokih, začeni z letom 1915.

Občinski svetnik Pammer je v daljšem govoru podvrnil kritiki gospodarstva prejšnjega občinskega sveta, in je omenil posebej mestni licej in hotel »Tivolik«. Sicer ga pa veseli resna županova volja, da se s takim gospodarstvom preneha.

Občinski svetnik Kristan obžaluje, da mora ljudstvo sedaj nositi

posledice prejšnjega mestnega gospodarstva. Zdi se mu, da je vladal poprej neke vrste absolutizem in dvomi, da je prejšnji občinski svet sploh vedel, kako se je gospodarilo. On ni za brezpogojno varčevanje, ampak moralo bi se vendar skrbeti, da stojijo izdatki v primernem soglasju s prejemki. Sedaj stoji Ljubljana pred velikimi nalogami, pa bo morala plačevati za nazaj. Treba je skrbeti, kako bi se prišlo iz te zagate. Najenostavneje je, seveda, vzeti klobuk in oditi, češ, vi pa napravite kakor hočete. Tako se ne pride iz zagate. V kratkem času se bo moralo refundirati razna posojila, kje dobiti sredstva, da se vse to izvrši in da občina ob enem odgovarja drugim svojim nalogam? Ne bi se jokaj, ako bi se odpisala posojila pri rezervah mestnih podjetij, ki bi takointa morala nositi občini koristi in bi bilo le želeči, da bi občina imela čim več takih podjetij, ampak refundiranje se ne sme izvršiti na način onih slojev, ki bi to najtežje prenesli.

Občinski svetnik dr. Novak izjavi najprej, da mu exodus občinskega svetnika Kregarja in tovarišev čisto nič ne imponira, posebno, ker niso navedli razlogov, zakaj nasprotujejo predlogom poročevalca. Ne da se tajiti, da je prejšnji občinski svet gospodaril z nekakim optimizmom, ki je pa bil takrat, ko še ni bilo denarne krize, deloma opravičen. Ena okolščina pa stoji: da se niti en vinar ni izdal preko onega, kar je občinski svet sklenil in zato odločno odklanja ona payšalna sumničanja proti prejšnjemu občinskemu svetu. Posojil ni kazalo jemati. Ali bi bilo boljšje, da se je sklenilo posojilo proti 6 ali 7 odstotnim obrestim, kakor da se je vzel iz lastnih fondov? Za »Tivolik« odkrito prizna, da je stvar ponesrečena, ampak v celi Avstriji ni nobene občine, ki ne bi v kaki zadevi zavozila. Kregarjevo izjavo smatra za depasirano.

Poročevalec dr. Triller izjavlja, da z opozicijo S. L. S. ne more polemizirati, ker ni mogoča, zavaruje se pa proti besedi občinskega svetnika Pammerja »Generalpardon«, ker ni bilo nobenega greha, ni torej treba niti pardona. Ako dež. zbor ne odobri predlaganih sklepov, se Ljubljana vseeno ne bo podrla. (Dr. Novak: klerikalna ne bo postala.) Na Pammerjevo očitanje, češ, da se je preveč prekorajil proračun pri mestnem liceju, odgovarja, da se je mislilo najprej najeti hipotekarno posojilo. Sicer pa ne bi bilo preveč niti, ako bi se izdal milijon za licej, na katerega je večina ponosna.

Župan tudi reflektira na besedo »General pardon« in pravi, da to izgleda tako, kakor bi večina stala pred vislicami in bi prosila opozicijo, da je ne obesi. Kakor bi mi zapravili denar! Pa tudi v tem slučaju ne bi tukaj prosili za pardon, ker bi se nahajali kje drugje in ne v tej posvetovalnici. Princip je bil prej, da se je pravi položaj prikrival. Po mojih mislih je to napačna politika in zato sem predložil te dve poročili. Obč. svetnik Pammer se lahko spominja, da sem mu še davno, predno se je sploh mislilo na kako revizijo, odkrito poljnil pravi položaj. Vsi ti sklepi so samo formalni in ker se ne gre za novo obremenitev mesta, ni potrebna kvalificirana (dvotretnjska) večina.

Na to se sprejme prvi predlog poročevalca, da se namreč naprosi deželni odbor, da predloži deželnemu zboru odobritev porabe mestnih posojil.

Mestni vseučilišni fond.

V razpravo pride drugi predlog, da se namreč refundirajo razni obč. fond, pri katerih se je občina zadolžila. Tak je tudi vseučilišni fond v znesku 100.000 kron, ki ga je ustanovila občina in bi ga izročila svojemu namenu — kakor glasi dotični sklep — ako bi se vseučilišče ustanovilo do l. 1908. Ker se to ni zgodilo, je bila občina takointa opravičena, ta fond porabiti. Ker pa je zahteva po slovenskem vseučilišču tako splošna in opravičena, se hoče vseeno refundirati ta fond in se porabiti, ako se ustanovi slovensko vseučilišče, ali vsaj pravna akademija. V to svrhu naj se vplača letno 10.000 kron.

Občinski svetnik Pammer temu nasprotuje in ironizira zahtevo po slovenskem vseučilišču. Odgovarja mu odločno dr. Novak. Obč. svetnik Kristan pravi, da se s tem zneskom ne ustanovi vseučilišče in da je fond bolj moralnega kot materialnega pomena, zato bi pa zadostovalo 5.000 kron na leto. Poročevalec vztraja pri 10.000 kronah in končno se sprejmejo vsi njegvi predlogi.

Klerikalci se vrnejo!

Ker so bili s tem rešeni predlogi, o katerih bi morali klerikalci izreči svoje mnenje, pa so zbežali, se

je Kregar s tovariši zopet vrnil v dvorano in ostale točke dnevnega reda so bile hitro rešene v smislu predlogov poročevalcev. Dr. Zajc je protestiral, ker so bili v direktorij mestnega užitiškega zakupa izvoljeni samo naprednjaki.

Javni seji je sledila tajna seja.

Ljubljana.

— **Slovinci smo bili doslej brez humorističnega lista.** Naše javno življenje pa nudi toliko stvarine za satiro, da smo bili pri »Dnevnu« prav založeni s karikaturami. Zato smo sklenili, da izdamo tedensko humoristično prilogo, ki bo izšla vsako nedeljo. Stala bo samo 4 vin. Opozorjamo naše naročnike in čitatelje na nedeljsko številko.

— **»Roman vodiške svetnice«.** Vse one, ki poprašujejo za drugi del romana vodiške svetnice, prosimo, naj nekoliko še potrpe! Pisatelj »Kajtimar« bi rad podal bralcem kolikor mogoče popolni pregled vodiške sleparije, zato čaka, kaj bo še odkrila reška sodnja. Vse dobite o svojem času!

— **Dr. Fran Ilesič — vseučiliški docent v Zagrebu.** Ban baron Skerlec je podelil na predlog profesor-skega zbora modroslovne fakultete dr. Fran Ilesiču, profesorju II. državne gimnazije v Ljubljani, dovoljenje, da sme predavati (veniam legendi) o slovenskem jeziku in književnosti na modroslovni fakulteti hrvaškega vseučilišča. Dr. Ilesič bo imel samo vsako soboto predavanje na vseučilišču v Zagrebu. Ostal pa bo tudi vnaprej profesor v Ljubljani.

— **Most čez Ljubljano pri Lipah.** Precej živo so se opisovale v tem listu koristi, ki bi jih donasal ta most Barjanom in Ljubljani, in skoraj bi se zdelo marsikomu, da je res tako. No — moja prav kratka sodba pa je, da bi ta most Ljubljani, izvzemši Trnovčane nič ne koristil, temveč celo škodoval, s čemur pa ne mislim, da bi ta most ne bil potreben. O, da — potreben, a stavi naj ga dežela za okoliške prebivalce, ne pa mestna občina ljubljanska. Koristen in potreben je ta most namreč edino za Tomišljane, Lipljane, Brezovčane, Dobrovčane, Vičane in mali meri za Trnovčane. Ta most zvezal bi namreč podkrinske kraje z Brezovico in dobavsko dolino, a s tem bi pa ne bil promet za Ljubljano zvečan, temveč celo zmanjšal. Da bi se pa tega mestu posluževali na Ljubljano Breščani, Matenčani in Iškovci, pa je izključeno, ker pokaže že en sam pogled na zemljevid, da imajo ti prebivalci že sedaj kar mogoče najkrajšo pot na Ljubljano izpeljano. Zemljevid pa tudi kaže, da bi niti Lipljani ne imeli čez ta most nič bližje, za druge barjane bi pa ta most niti v poštev ne prišel. Pa še nekaj je. Dosedanja cesta skozi Črno vas je že utrjena, cesto skozi mestni log bi bilo treba pa še in še zboljševati, da bi bila enaka prvi. Tedaj: Most v Lipah naj napravi dežela. Ako pa more mesto utrpiti stroške za napravo novega mostu, tak ga naj napravi čez Ljubljano pred izlivom Malega grabna, da bo zvezana Mala čolnarska ulica z izžansko cesto, ali še boljši bi bil most čez Ljubljano ob izlivu Valarja, ker ta most bi bil pa res v veliko korist Trnovčanov in Črnovčanov.

— **Iz tajne seje ljubljanskega občinskega sveta.** Za ravnatelja Mestne hranilnice je bil imenovan g. Hrast.

— **Umrja je včeraj ob 5. uri** popoldne gospa Ana Misova, roj. Kofinek, soproga c. kr. profesorja na državni obrtni šoli v Ljubljani. Pogreb ranjke bo jutri, dne 15. t. m. ob 3. uri popoldne. R. I. P.!

— **Društvo inženirjev v Ljubljani.** Danes dne 14. januarja t. l. damski večer v gostini »Pri rožici«.

— **Planinski ples** dne 1. februarja bode največja letošnja predpustna veselica v Ljubljani. Vršila se bode v vseh prostorih Narodnega doma. Dogovorno z damskim odborom se je določila razvrstitev sledeče: Velika dvorana bo prirejena samo za plešišče (svira celotni orkester Sokola D); v njenih stranskih prostorih se postavijo paviljoni za okrepčanje (kavarna, slaščičarna, bufet in vinarna) in za cveticle. Mala dvorana in njeni stranski prostori so določeni za odpočitek, a bodo imeli tri paviljone (za šampanje, vino in bufet). V sokolski dvorani bo drugo plešišče (svira ljubljanski društveni orkester); preskrbljeno bo pa tudi za postrežbo pri pognjenih mizah in pod galerijami bodo paviljoni za kavarno, vino in bufet. Tudi pri tem plesu je prevzel oskrbo pri paviljoni damski odbor pod načelstvom g. Franje dr. Tavčarjeve.

— **Št. Vid nad Ljubljano.** Telo-vadno društvo »Sokol« v Št. Vidu vlnudno vabi vse prijatelje sokolstva

k predpustni veselici, ki jo priredi v nedeljo, dne 18. januarja t. l. v gostilniških prostorih brata Fr. Šustršiča, vulgo pri »Slepem Janezu« v Zapužah. Na sporedu sta burki: »Ne kliči vraga« in »Mutasti muzikant«. Po igri ples in prosta zabava. Ker je čisti dobiček namenjen za zgradbo Sokolskega doma, se vsi prijatelji sokolstva vladno vabijo. Odbor.

— V levo nogo se vžagala. Ana Vovnik, 18letna kuhinjska dekla pri mesarju Milanu Kozaku se je te dni vžagala s cirkularno žago v levo roko in se znatno poškodovala. Morala je iskati pomoči v deželni bolnici.

— Dva prsta mu je zmečkalo. 31letnemu prisiljencu Andreju Anderwaldu je padel te dni pri nakladanju ledu na voz kos leda na levo roko in mu je zmečkalo dva prsta.

— V mestni klavnici se je od 28. decembra 1913 do 4. januarja 1914 zaklalo 56 volov, 5 bikov, 13 krav, 343 prašičev, 186 telet, 16 koštrunov, 6 kozličev. Vpeljanega mesa je bilo 656 kg. Zaklane živine se je vpeljalo: 50 telet. Opomnja: 4 goved z malim zobom.

— Dotičnega gospoda, ki je zamenjal svoj klobuk (trd) pri sobotni veselici poštarjev s svojim, se prosi, da ga prinese nazaj k hišniku v Mestni dom, kjer dobi svojega nazaj.

— Maks postane terror. krasna veseloigra v dveh delih, v glavni vlogi priljubljeni Maks Linder, je dosegla najlepši uspeh in pouzročila mnogo smeha. I. del: »Maks se vežba za borbo z bikom« so veleoriginalni, smešni prizori, kakor jih zna predstavljati samo Linder. — II. del: »Borba z bikom!« Maks pobije pred našimi očmi z dobro pomerjenim sunkom bika. — Ta slika je posneta na samo 4 metre daljave in ni filmski trik, marveč senzacionalen originalen posnetek. — Tudi burleska »Nasprotstva«, jako fino izdelana veseloigra, ugaja močno. Prvovrstne so »variete slike« in so bile tudi vsestransko občudovane. V petek specialni večer s Nordisk - dramo.

Trst.

Mraz v Trstu. Mraz, ki je nastopil zadnje čase po vseh višjih krajih, občutimo te dni tudi v Trstu. Že v nedeljo je v okolici padel sneg. Zadnja dva dni je zavijala burja in je bilo pošteno mrzlo. Obljubila se nam sneg.

Grozna smrt starke. V ulici Concordia je stanovala 73letna starica Tomasini, rojena Krasnik. Stanovale je v hiši svojega brata. Živela je od tega, kar je prejela od Gospodov, ki so bili pri nji na stanovanju. Imela je na stanovanju tri gospode, ki pa so prišli navadno še le po noči domov. Dne 11. t. m. pa so našli vrata v stanovanju zaprta. Ko so jih s silo odprli, je buhnil iz stanovanja zopern duh, kakor kadar obleka gorí. Ognja pa v stanovanju ni bilo videti. Ko so odprli kuhinjo, se je v nji grozno kadilo — na tleh med sežganimi cinjami pa je ležala sežgana starica. Kako se je zgodila nesreča? Starica je bila bolna na nogah in je le s težavo hodila. Ker je ležal poleg nje prevrtnen samovar, se da sklepati, da si je kuhala v samovaru kavo, pri tem pa se je samovar najbrže prevrnil in obleka se je vnela. Predno je mogla doklicati pomoč, je starica zgorela.

Otroška predstava v Nar. Domu se vrši jutri 14. t. m. v sredo ob 4. pop. Vprizori se igra »Blagovestnikoma«, ki je imela v tej dvorani tako lep uspeh pred Božičem. Tudi pri Sv. Jakobu je že dvakrat napol-

nila šolsko dvorano. Zenska C. M. podružnica se nadeja, da bo naše občinstvo tudi sedaj znalo ceniti pomen otroških predstav. Saj nudijo tako lep vžitek odraslim in malim. Stariši, take predstave so za otroke, ne pa pogubni kinematografi! Pošljite jih tedaj v Nar. Dom! Sedeži po 60 v, stojišča 40 v, otroci plačajo 20 v. Čisti dohodek se uporabi za nakup oblek in čevljev ubožnim otrokom. Podružnica potrebuje v ta namen vsako leto čez 4000 K, da obleče vsaj najpotrebnejše šolske otroke. Vsa ta vsota pa se mora zbirati po kronah in desetih. Pomagajte vsaj s tem, da posetite igro, ki jo vprizore otroci sami!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

OBSTRUKCIJA V PRORAČUNSKEM ODSEKU.

Dunaj, 13. januarja. V proračunskem odseku so danes češki agrarni in narodni socialci nadaljevali z obstrukcijo. Cela dopoldanska seja je bila izpolnjena z obstrukcijskimi govori. Poslanec Stanek je obljubil 5-urni govor.

POLJAKI IN RUSINI SE SPORAZUMEJO.

Dunaj, 13. januarja. Danes je prišel predsednik rusinskega kluba dr. Levicki na Dunaj in konferiral s Stürgkhom. Poljsko - rusinska pogajanja so na najboljši poti. Poljaki ugodne rusinske zahteve po znižanju dvomandatnih okrajev; Rusi pristanejo Poljakom na njihovo zahtevo glede deželnega odbora; najbrže bo razmerje 2 : 8.

PO MAŽARSKO.

Budimpešta, 13. januarja. Danes so se razvili v ogrskem parlamentu zopet primerni kravali, ki so imeli za posledico, da je predsednik dal nekaj opozicionalcev imunitetnega odseka

v presojo. Opozicija je zapustila dvorano (in to vse radi tiskovnega zakona, kateremu avstrijski parlament ne pošveča posebne pozornosti).

MAJORESCA DEMISIONIRAL.

Bukarešt, 13. januarja. Majoresca je danes podal kabinetu demisijo.

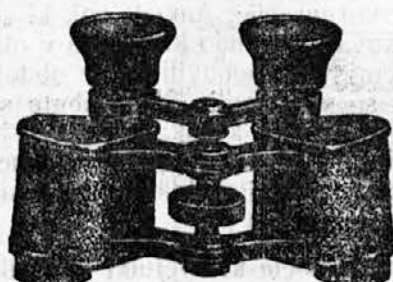
TUDI NA PORTUGALSKEM VRE.

Pariz, 13. januarja. Sem so dospela poročila, ki pravijo, da je cela dežela v razburjenju. Vlada je prišla novi zaroči na sled, ki je imela namen povzročiti novo revolucijo. Vlada je storila vse potrebno, da se to prepreči.

Odgovorni urednik Radivoj Korenec. Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Krepkega dečka

iz poštene hiše s primerno šolsko izobrazbo ter pridne trgovske pomočnice sprejme trdka JOSIP ENATH v Mokronogu, Dolenjsko.

FR. P. ZAJEC

izprašani optik

Zalagatelj c. in kr. armade, vojne mornarice, domobrancev itd.

Ljubljana, Stari trg 9.

V tej stroki najzanesljivejša trdka.

Edino pri meni na razpolago zelo podučljivi prvi slovenski optični ceniki, dobi ga vsakdo zastonj.

Specialist za očala in ščipalnice.

Toplomere, barometre, daljnogleda itd.

Z električnim obratom moderno urejena delavnica.

Za prvovrstno optiko se jamči.

Gostilna NDO. v Trstu

se je preselila iz ulice Carradori-Ghega v ulico Commerciale šte. 7., nasproti Brunnerjeve tiskarne.

Otvoritev dne 17. januarja t. l.

Mesto vsakega posebnega naznanila.

Potrti prevelike žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naša nadvse ljubljena soproga oziroma predobra-mamica, gospa

Ana Mís-ova roj. Kořínek

včeraj, v torek 13. januarja ob 5. uri po kratki, mučni bolezní nenadoma izdihnila svojo blago dušo v 44. dobi svoje starosti.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v četrtek, dne 15. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti Privoz št. 9 na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah. Predrago umrlo priporočamo v molitev in blag spomin.

V LJUBLJANI, dne 14. januarja 1914.

Celestin Mís, c. kr. profesor državne obrtne šole, soprog. — Celestin, Julius, Andula, Vlasta, Franta in Svatopluk, otroci.

I. slov. pogrebni zavod Josip Turk.

Slovenski urar v Trstu

F. PERTOT

je otvoril svojo prodajalno najfinejših švicarskih ur v ulici Caserma 11, :: tik podružnice Ljubljanske kreditne banke. ::

Glavni semenj za kože ter kožuhovino

se bode vršil v pondeljek dne 26. t. m. kot navadno v skladiščih trdke »Balkan«, trgovske, špedicijske in komisijske delniške družbe na Dunajski cesti šte. 33, na kar se gg. interesentje blagohotno opozarjajo tozadevna pojasnila pismeno ali telefonično daje zgoraj omenjena družba brezplačno. Telefon šte. 100. — S tem opozarjamo tiste prodajalce kožuhovine, kateri nameravajo letos svoje blago na trg prinesiti, da isto na mesto, da ga kot navadno po raznih gostilnah ponujajo prekupovalcem, naravnost pripeljejo s seboj ali določijo »Balkan«, trg. šped. in kom. del. dr. na Dunajski cesti št. 33, katera bode brezplačno stavila na razpolago skladišča za razprodajo. Ker se pri »Balkanu«, trg. šped. in kom. del. dr. vrši glavni semenj in se tam zbera kupci kožuhovine iz Gradca, Dunaja, St. Pöltna, Budimpešte, Monakova, Lipskega itd., je domačim prodajalcem dana ugodna prilika, da svoje blago bolj drago in naravnost brez prekupovalcev konsumentom prodajo, obenem se opozarja na današnjo objavo semnja.

Radi prešle sezije

se razprodaja vsa zimska in jesenska konfekcija pod polovično ceno; zlasti klobuki in čepice po zelo nizkih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5.-6. Telefon 132.

Naznanilo.

Dovoljujem si slavnemu občinstvu v Ljubljani in na deželi vladno naznaniti, da sem prevzel

glavno zastopstvo

dun. mestne jubil. zavarovalnice za pogrebe

za vso Kranjsko.

Zavaruje se pogrebe vsake vrste po raznih kategorijah.

Natančnejše podatke daje glavni zastopnik

I. slovenski pogrebni zavod JOS. TURK, Ljubljana, Radeckega cesta šte. 5.

Istotam se sprejme

inkasant s kavcijo

Plača po dogovoru.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija. Cene najnižje! Notni stavek.